

Οι εργαζόμενοι μπροστά σε μια κρίσιμη καμπή στη διεθνή πολιτική

Η οικονομική και κοινωνική κρίση του καπιταλισμού που σοβεί επί δεκαετίες, ο οξυνόμενος ανταγωνισμός, η πολιτική πόλωση και ο πόλεμος συνδιαμορφώνουν σήμερα ένα ιστορικό σημείο καμπής στη διεθνή πολιτική.

Η επίθεση της Χαμάς στις 7 Οκτώβρη είναι η χειρότερη σφαγή ή πογκρόμ κατά Εβραίων από το Ολοκαύτωμα της δεκαετίας 1940 μέχρι σήμερα. Η Χαμάς και άλλες δυνάμεις που προωθούν τα συμφέροντα του αντιδραστικού καπιταλιστικού καθεστώτος του Ιράν στην περιοχή, έχουν στόχο την εκδίωξη όλων των Εβραίων όταν καλούν για την καταστροφή του Ισραήλ ως οντότητα. Ο ισραηλινός στρατός ως εκ τούτου είναι αποφασισμένος να διαλύσει την Χαμάς. Έχουμε οδηγηθεί σε έναν μεγάλης έκτασης πόλεμο μεταξύ του Ισραήλ και της Χαμάς, με ολέθριες συνέπειες για τους Παλαιστίνιους εργαζομένους και αγρότες στη Γάζα.

Η εισβολή στην Ουκρανία από το καπιταλιστικό καθεστώς της Μόσχας που έχει καταστρέψει πολλές πόλεις και χωριά με τεράστιες ανθρώπινες απώλειες, έχει στόχο την επαναφορά της τσαρικής «φυλακής των εθνών», την αναβίωση της ρωσικής αυτοκρατορίας με τον ολιγάρχη Πούτιν ως τσάρο.

Οι δύο αυτοί πόλεμοι είναι το αποτέλεσμα της βαθιάς κρίσης της παγκόσμιας ιμπεριαλιστικής τάξης πραγμάτων όπως αυτή είχε διαμορφωθεί από τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο και μετά. Και προαναγγέλλουν το βάθεμα της κρίσης αυτής, μιας κρίσης που θα τροφοδοτήσει όλο και περισσότερο την κοινωνική αποδιάρθρωση, τη φτωχοποίηση, πολέμους και αντι-εβραϊκό μίσος. Οι πολεμικές συρράξεις που μαίνονται σήμερα συγκλονίζουν κοινωνικές τάξεις, κόμματα και κυβερνήσεις διεθνώς, με εκρηκτικές συνέπειες.

Επίσης όμως αυξάνεται η αντίσταση των ανθρώπων του μόχθου διεθνώς: αγώνες των γυναικών, καταπιεσμένων εθνών και εργαζομένων στο Ιράν· ο αγώνας του ουκρανικού λαού για τη διασφάλιση της ανεξαρτησίας του· αγώνες των εργαζομένων στις ΗΠΑ, στη Βρετανία και αλλού που πυκνώνουν τις τάξεις των συνδικάτων ώστε να αντισταθούν στις επιθέσεις εργοδοτών και κυβερνήσεων. Εκατομμύρια εργαζόμενοι προσελκύνονται στην πολιτική, καθώς οι πόλεμοι και ο οικονομικός όλεθρος απλώνουν τη σκιά τους σε κάθε γωνιά

της γης. Όλο και περισσότεροι διερωτώνται πώς μπορούμε ως εργατική τάξη να οργανωθούμε ως ανεξάρτητη πολιτική δύναμη. Τίθεται το ζήτημα της αναγκαιότητας ενός πολιτικού προγράμματος της εργατικής τάξης που να έχει στόχο την ενότητα των εργαζομένων και άλλων καταπιεζόμενων κοινωνικών στρωμάτων – ενότητα που να στοχεύει σε έναν κοινό αγώνα ενάντια στους εκμεταλλευτές και καταπιεστές μας: τους καπιταλιστές και τους παρατρεχάμενούς τους.

Μέσα στον πρώτο νικηφόρο αγώνα των ανθρώπων του μόχθου για την εξουσία στη Ρωσία του 1917 διαμορφώθηκε ένα τέτοιο πρόγραμμα από το Μπολσεβικικό κόμμα του Β.Ι. Λένιν. Η πάλη κατά του αντιεβραϊκού μίσους είχε εξέχουσα θέση σε αυτό, όπως επίσης και το δικαίωμα στην αυτοδιάθεση των καταπιεσμένων εθνών. Η μπολσεβικική επανάσταση έβαλε τέλος στα πογκρόμ κατά των Εβραίων, ενώ η Ουκρανία και άλλα καταπιεσμένα έθνη της ρωσικής αυτοκρατορίας κατέκτησαν την εθνική κυριαρχία τους.

Γιατί μας αφορούν τα ζητήματα αυτά; Οι ρίζες του αντισημιτισμού βρίσκονται στον αντίκτυπο που έχει η όλο και βαθύτερη καπιταλιστική κρίση σε στρώματα των μεσαίων τάξεων που έχουν χάσει κάθε ελπίδα. Γίνονται ευάλωτα στην αντι-καπιταλιστική δημαγωγία των φασιστών και των ακροδεξιών δυνάμεων που ρίχνουν την ευθύνη για τις καταστροφικές συνέπειες της κρίσης του καπιταλισμού στους Εβραίους. Όλο και πιο σημαντικές πτέρυγες της άρχουσας τάξης θα στραφούν προς τις φασιστικές συμμορίες προκειμένου να διαλύσουν τα συνδικάτα και τις πολιτικές οργανώσεις των εργαζομένων, όπως έχει γίνει στο παρελθόν. Στα χρόνια που έχουμε μπροστά μας –καθώς εντείνεται η ταξική πάλη– αυτό θα συμβεί σε κάθε καπιταλιστική χώρα.

Το 95% των Ελλήνων Εβραίων εξοντώθηκε από τους Ναζί κατά τον Β΄ Παγκόσμιο Πόλεμο, με τη στήριξη ορισμένων στρωμάτων της ελληνικής κοινωνίας. Ο αντισημιτισμός έχει βαθιές ρίζες μεταξύ των καπιταλιστών και των μικροαστικών στρωμάτων της χώρας και συνεχίζει να εκδηλώνεται ιδιαίτερα σε περιόδους κρίσης. Υπό τον μανδύα της στήριξης των Παλαιστινίων αυξάνονται και πάλι οι αντισημιτικές επιθέσεις στην Ελλάδα και σε άλλες χώρες της Ευρώπης.

Οι σταλινικές πολιτικές δυνάμεις οδήγησαν τις ιστορικές επαναστατικές ευκαιρίες στην Ευρώπη των αρχών του 20ού αιώνα σε αιματηρές ήττες. Το γεγονός αυτό άνοιξε τον δρόμο στους φασίστες να καταλάβουν την εξουσία στη Γερμανία και να προχωρήσουν στην εξόντωση έξι εκατομμυρίων Εβραίων στα ναζιστικά στρατόπεδα συγκέντρωσης. Η Ιστορία μάς έχει επίσης δείξει ότι δεν μπορούμε να στηριχθούμε στις «δημοκρατικές» ιμπεριαλιστικές κυβερνήσεις για την προστασία των Εβραίων από τον αφανισμό: Οι κυβερνήσεις των ΗΠΑ και της Βρετανίας έκλεισαν τα σύνορά τους στους Εβραίους που προσπαθούσαν να γλυτώσουν από τις διώξεις των Ναζί στην Ευρώπη. Είναι μέσα από τα γεγονότα αυτά που το Ισραήλ εξελίχθηκε σε καταφύγιο για τους Εβραίους που υποχρεώθηκαν να εγκαταλείψουν τις εστίες τους μπροστά στις διώξεις και τον θάνατο. Είναι αδύνατο σήμερα να παλέψουμε ενάντια στις αντιεβραϊκές επιθέσεις χωρίς να αναγνωρίζουμε το δικαίωμα του Ισραήλ στην ύπαρξη.

Οι Παλαιστίνιοι είναι ένα καταπιεσμένο έθνος υπό την κυριαρχία της καπιταλιστικής τάξης του Ισραήλ. Η αναγνώριση του αγώνα τους κατά της κατοχής και για ένα δικό τους κράτος, καθώς και για ίσα δικαιώματα για όσους Παλαιστίνιους Άραβες ζουν στο Ισραήλ, θα προωθήσει την ενότητα των Ισραηλινών Εβραίων και των Παλαιστίνιων Αράβων στον αγώνα κατά των κοινών τους καταπιεστών και εκμεταλλευτών.

Η Χαμάς, όμως, είναι μια αντιδραστική αστική ισλαμιστική οργάνωση που καλεί για την εξάλειψη επτά εκατομμυρίων Εβραίων και υπόσχεται τη διεξαγωγή και άλλων πογκρόμ. Έχει ασκήσει την εξουσία της στη Γάζα με σιδηρά πυγμή, φυλακίζοντας και βασανίζοντας τους πολιτικούς της αντιπάλους, διαλύοντας εργατικά συνδικάτα, καταπατώντας τα δικαιώματα των γυναικών και φυλακίζοντας ομοφυλόφιλους. Η Χαμάς το 2019 στη Γάζα διέλυσε με αιματηρή καταστολή τις μαζικές διαδηλώσεις κατά της κυβέρνησής της. Η

επίθεσή της στις 7 Οκτώβρη έγινε με την πλήρη επίγνωση των επιπτώσεων που θα είχαν για τους Παλαιστίνιους ανθρώπους του μόχθου τους οποίους η Χαμάς μεταχειρίζεται με τον πιο κυνικό τρόπο. Η Χαμάς είναι βασικό εμπόδιο σήμερα προς την πολιτική ενότητα του εργαζόμενου λαού της περιοχής – ενότητα που είναι ο μόνος δρόμος προς την κατάκτηση από τους εργαζόμενους στην Παλαιστίνη του δικαιώματος στην εθνική αυτοδιάθεση και των εθνικών τους δικαιωμάτων.

Όσο υπάρχει το καπιταλιστικό σύστημα δεν μπορεί να υπάρξει ασφαλές καταφύγιο για τους Εβραίους. Παράλληλα, μόνο μέσα από κοινούς αγώνες των Ισραηλινών Εβραίων και των Παλαιστίνιων Αράβων είναι δυνατό να αντιμετωπιστεί νικηφόρα η εθνική καταπίεση του παλαιστινιακού λαού. Μόνο η εργατική τάξη και τα συνδικάτα της, δρώντας αποφασιστικά με την καθοδήγηση μιας ταξικά συνειδητοποιημένης ηγεσίας, μπορούν να αναμετρηθούν με τις δυνάμεις της αντίδρασης. Μόνο μέσα από μια σοσιαλιστική επανάσταση μπορεί να μπει τέλος στον αντισημιτισμό, στην εθνική καταπίεση καθώς και στην πορεία του ιμπεριαλισμού προς τον φασισμό και τον πόλεμο.

Για όλα αυτά –για να κάνουμε χρήση της δύναμης που έχουμε οι εργαζόμενοι στην Παλαιστίνη, στο Ισραήλ και σε όλη την περιοχή– απαιτείται η οικοδόμηση επαναστατικών εργατικών κομμάτων, τα οποία, ακολουθώντας το παράδειγμα των Μπολσεβίκων στη Ρωσία το 1917 και του Κινήματος 26 Ιούλη στην Κούβα το 1959, θα τεθούν επικεφαλής επαναστατικών αγώνων για την ανατροπή της κυριαρχίας των καπιταλιστών και για την εγκαθίδρυση κυβερνήσεων του εργαζόμενου λαού. Πρόκειται για την ίδια πρόκληση που αντιμετωπίζουμε ως εργαζόμενοι στην Ελλάδα.

Στην πορεία χρειάζεται να αγωνιστούμε κατά του αντιεβραϊκού μίσους· να στηρίζουμε την εθνική αυτοδιάθεση του παλαιστινιακού λαού· και να στηρίζουμε τον αγώνα του ουκρανικού λαού για εθνική ανεξαρτησία.

Συντακτική Επιτροπή Εκδόσεις Διεθνές Βήμα

Κυκλοφορούν από τις εκδόσεις μας:

Το εβραϊκό ζήτημα: Μια μαρξιστική προσέγγιση
του Αμπράμ Λεόν

Το Ισραήλ και ο αγώνας των Παλαιστίνιων για αυτοδιάθεση
του Γκας Χόροβιτς κ.ά.

